

er saa ufuldstændigt, som det kan være. Ganske vist har Arbejdsgiverforeningens Medlemmer en Pligt til at indsende Meddelelse om, hvad deres Arbejdere tjener, men de gør det bare ikke. De Meddelelser, man faar dér, hidrører væsentlig fra de store Virksomheder, og baade i Haandværk og Industri gælder det, at de Arbejdere, der tjener de højeste Lønninger, er dem, som har staaet ved samme Arbejde gennem mange Aar og har faaet en vis Øvelse i at udføre et enkelt, specielt Arbejde. Det er ganske givet, at en saadan Statistik bliver uretfærdig, og at man ikke kan benytte den i Debatten om vore Lønninger i al Almindelighed.

Ser man paa vore Lønninger og paa, hvad det i al Almindelighed koster at leve, saa vover jeg at paastaa, at de allerfleste Arbejdere gerne vilde ønske sig tilbage til 1914, selv om allerede den Gang Stigningen i Priserne paa Levnedsmidler var ganske betydelig.

Det forekommer mig, at baade den højtærede Regering og ogsaa ærede Medlemmer maa have et vist Ansvar for, at de Oplysninger, de giver, er i Overensstemmelse med Virkeligheden. Det er ikke rigtigt, hvad man her har paastaaet, at de unge fuldt ud har Adgang til at tjene det samme som de ældre. I de fleste Aftaler findes en Bestemmelse om, at Lønningerne for unge Svende f. Eks. det første Aar er saa og saa meget, og det andet Aar er saa og saa meget og først det tredje Aar indtræder den virkelige Mindsteløn. Det gælder for hele Haandværket og i stor Udstrækning ogsaa for Industrien, vel at mærke, hvor Industrien ikke er saa udviklet, at den paagældende unge Mand har lært sig til at passe en enkelt Maskine; da er det givet, at han faar den Betaling, som skal ydes for at betjene denne Maskine.

Nu har Arbejderklassen her i Landet sammen med sine Standsfæller over hele Verden i over 30 Aar kæmpet for at faa en Normalarbejdsdag paa 8 Timer. Det er ikke lykkedes os her i Landet at faa Lovgivningsmagtens Stempel paa denne Reform. Det er lykkedes os i Kraft af vor Organisations Styrke at faa denne Sag gennemført saa godt som over hele Landet; men vi er faktisk blevet tilbage overfor de øvrige to skandinaviske Lande, der for længe siden har lovfæstet en 8 Timers Arbejdsdag. Desuden er der for Norges Vedkommende for længe siden fastslaaet en Sommerferie paa 14 Dage, og i Øjeblikket ligger der et Forslag om det samme

i den svenske Rigsdag. Det er en Reform, som man her i Landet først nu skal til at tale om.

Jeg mener, at man har Ret til at sige, at vi snarere er tilbage for andre Lande, end at vi er forud for dem, og derfor har man ikke Ret til at komme her og fortælle os, at disse Goder, som efter mange Aars Kamp er opnaaede af Arbejderklassen her i Landet, maa vi nu sætte alt ind paa at tage tilbage. Jeg antager efter det Kendskab, jeg har til Arbejderklassen her i Landet, at det vil være en komplet Umulighed at gøre det, hvis man da ikke vil kaste os ud i en social Strid, som vilde blive den farligste, der nogen Sinde er set her i Landet. Det antager jeg ikke kan være den højtærede Regerings Mening; men saa forekommer det mig ogsaa, at disse Taler maa standse. Det kan ikke blive ved at gaa paa den Maade, for Folk, der ikke er inde i disse Forhold, tror paa det, man fortæller dem. Der er et gammelt Ord, der hedder: Man kan fortælle en Historie saa længe, indtil man selv tror paa den, selv om den aldrig har været sand, og saadan gaar det ogsaa i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen anførte forleden Dag som en af Grundene til, at Byggeindustriens Arbejdere tjente saa meget, at en Svend, der havde lært Faget ude i Provinserne, ikke kunde faa Beskæftigelse i København, uden at han først aflagde Svendeprov. Hvis dette er Aarsag til, at Byggepriserne er høje, vil jeg gerne gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at saa maa de ogsaa have været høje for 1914; for den Tilstand har eksisteret f. Eks. i Murer- og Tømmerfaget 100 Aar tilbage i Tiden, og baade Mestre og Svende er fuldstændig enige om at opretholde det System. Der er blot den Bemærkning at gøre dertil, at hvis en Svend i Provinserne har aflagt Svendeprov, skal han naturligvis ikke aflægge nogen i København, og det er en meget stor Forskel. Disse to Byggefag, Murerne og Tømmerne, bliver for øvrigt ved at beholde de gamle Lavstilstande, som nu er ophævede i de fleste andre Fag. Hvis nogen af de ærede Medlemmer har været med til en Begravelse i et af disse Fag, vil de have set, at man møder med trekantet Hat og Sabel ved Siden for at hædre den afdøde Kollega. Det er Forhold, som ikke eksisterer andre Steder, men det har intet som helst med Arbejdsforholdene i disse Fag at gøre.

Navnlig det ærede Medlem Hr. Sporn-Fiedler har flere Gange talt om denne Stati-